

**Skolta
Esperanto-Ligo**

UNA AMPLA MIRADA

katalana

**a l'Escoltisme
Internacional**

UNA AMPLA MIRADA
a l'escoltisme internacional

L'original en Esperanto ha estat compost per J.K. Hammer
i traduït al català per Josep-Maria Pi.

Els dibuixos són de Melle Hammer.

Aquest llibret ha estat editat també en
alemany
anglès
àrab
castellà
francès
holandès
japonès
norueg

PRÒLEG

De L. Nagy, secretari general de
l'Organització Mundial d'Escoltisme.

Un responsable europeu d'escoltisme va dir fa poc: "Les escoles i altres grups, donen avui gairebé les mateixes possibilitats que un noi, abans, només podia rebre dins l'escoltisme. L'única cosa que és exclusivament nostra, és la construcció activa i la pràctica de la fraternitat i la comprensió mundials". Perquè així com el món i la societat han evolucionat, l'Escoltisme també ho ha de fer.

Quan va fundar l'Escoltisme, Lord Baden-Powell era un peoner de l' "educació fora de l'escola". Ha estat només últimament que hom a començat a comprendre'n tota la importància. Els principis fonamentals de l'Escoltisme són fora del temps i universals. Nosaltres hi restem fidels.

Amb tot, però, per tal d'aconseguir el seu objectiu, l'Escoltisme ha d'ésser modern i encertat. Ha de respondre a les necessitats i esperances de la joventut i la societat d'avui. Arreu del món, l'Escoltisme posa al dia i millora el seu programa de maneres diverses i en societats diferents. Això s'esdevé adaptant l'aplicació dels principis universals a la realitat en què viu el jovent.

Aquesta dualitat, base ferma i constant d'ideals, més una flexibilitat en l'aplicació pràctica, dóna a l'Escoltisme una dinàmica, una força i uns valors remarcables.

Aquesta "època del transistor" va crear el jovent que ha tingut més sentit internacional que mai. En saben més, del món. Hi tenen més interès general. Tenen el fort desig de trobar i de conèixer els companys aquí i allà.

El Moviment Escolta és un mitjà boníssim, mitjançant el qual els escoltes de les diferents parts del món es poden trobar. En l'escoltisme poden bescanviar experiències i idees, construir-hi amistat i comprensió.

Cal, tanmateix, un corrent de noves idees per tal que aquesta fraternitat mundial penetri dins la vida dels nostres membres. L'any 1957 nasqué el "Jamboree-on-the-Air" per unir els escoltes mitjançant la ràdio dels aficionats.

Semblantment, quan en 1975 hom va comprendre que el 99.9% dels nostres membres no podia prendre part al Jamboree Mundial, es va crear el "Join-in-Jamboree" (un j. bessó). Així, més de dos milions d'escoltes van poder prendre part en l'esperit i la fraternitat del Nordjam-75 amb activitats coordinades.

Per a molts, als quals encara no és possible de bescanviar l'estreta de mà amb germans escoltes llunyans, la correspondència i els intercanvis postals són pràctics i van molt bé. Hi ha moltes coses que hom pot bescanviar, que poden fer viure una fraternitat mundial a grans distàncies. Aquests lligams poden esdevenir unes contribucions valuoses en la vida dels germans escoltes. En el programa dit de "jumelage", una col·laboració recíproca en els projectes comuns pot donar als escoltes un veritable sentit de germanor constructiva. Les patrulles poden col·laborar amb patrulles, els districtes amb els districtes, les nacions amb les nacions.

Són molts els nostres col·legues que són cridats a la construcció del seu país. Amb l'ajut d'altres companys fan ponts, dics, escoles, camins, desenvolupen centres agrícoles, creen cooperatives d'oficis, i deturen el desert que s'acosta. I aquests són no més alguns dels exemples d'allò que els escoltes poden fer amb la col·laboració.

Com a mitjà de crear aquesta companyonia, donem la benvinguda a la iniciativa de la Lliga Esperantista d'Escoltes, que ha fet i publicat "Una ampla mirada a l'Escoltisme Internacional". Ha estat preparat per responsables de l'escoltisme amb experiència internacional.

Jo voldria que cada cap d'escolta ja gran procurés que cada membre, si més no una vegada a l'any, arribés a sentir-se un membre vivent de la germanor escolta. Aquests caps d'escolta trobaran bones idees i consells en aquest llibret.

L'escoltisme fa créixer el sentit de servei i d'evolució social. Com més escoltes mantindran contacte els uns amb els altres, com més sabran de les activitats i els problemes dels altres sobre tot això, més podran crear aquesta societat que esperem que un dia millorarà la humanitat tota sencera.

Carlo Hany

COM ÉS DE GRAN, EL TEU MÓN?

Hi ha escoltes en més de cent països, i aquest nombre encara creix.

¿Què hi pot haver de més interessant que ésser membre d'aquesta vasta organització mundial?

La vida fora de casa, els campaments, anar vagant per la natura, són qualitats importants de l'escoltisme. Els escoltes sempre estan en camí cap a nous horitzons, cap a noves aventures. Si el nostre escoltisme només té lloc en el nostre propi grup, en la nostra pròpia regió, on els homes, la terra, la natura i els costums ens són coneguts, aleshores manca quelcom a la nostra vida d'escoltes.

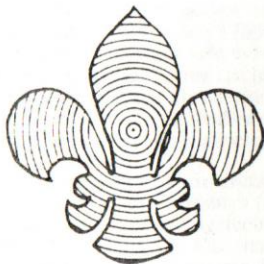
El nostre àmbit és el món. Obrim les finestres! Solament quan col·laborem amb escoltes d'altres països i regions, som veritablement membres de la família escolta mundial!

Això ens donarà joia i enriquirà la nostra vida.

Això fins i tot podrà contribuir a una comprensió millor entre els homes.

Explorem, doncs, el terreny de l'amistat internacional!

CAL FER PLANS

Res no pot reeixir quan manquen bons plans.
Això també val quan volem estendre els nostres horitzons.
Què hem de fer? A quins països hem de cercar nous amics?
On els trobarem?

Si abans pensem bé tot això, certament contribuirem a l'èxit dels nostres plans.
L'objectiu d'aquest llibret, és de donar-vos consells valuosos i de fer-vos suggeriments útils per tal d'ajudar-vos.

Hem de mirar, com més millor, que tots els membres del nostre grup (tertúlia, club, patrulla) puguin prendre part en el programa.

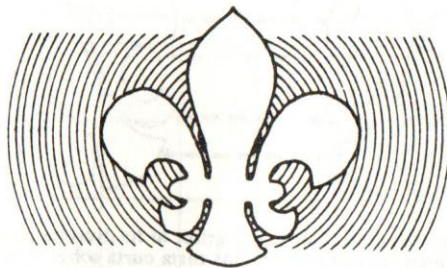
En els programes luxosos i cars, només hi poden prendre part els membres més rics.

Les dificultats de la llengua poden limitar el contacte amb l'estranger, solament a aquells qui han rebut l'educació escolar necessària.

Si això s'esdevé, fem malbé la unitat del nostre propi grup, i el contacte només ens perjudicarà a nosaltres.

Sortosament, però, els problemes són evitables i es poden solucionar.

COM COMENÇAR?

Quan tenim alguna idea d'allò que volem, triem el país amb el qual cerquem el contacte.

Un país llunyà, els costums del qual siguin ben diferents dels nostres, és interessant i instructiu. Un país més pròxim, potser deurà tenir uns costums més semblants als nostres. Però avui, unes visites recíproques sembla que poden tenir lloc, i això també val molt!

Un cop fet el determini, escriurem al comissari de relacions internacionals de la nostra associació escoltista, o bé posarem un anunci en una publicació escoltista internacional.

I un cop fet això, només la paciència ens servirà!

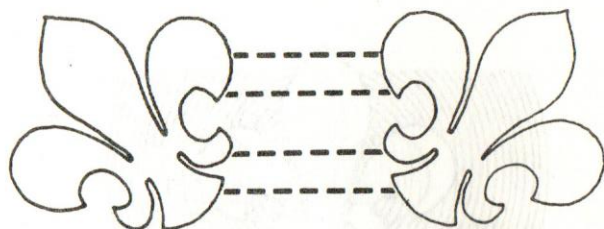
Un consell us anirà bé, certament.

El vostre desig es realitzarà si hi ha un grup que vulgui acceptar la vostra proposta. Per això, qualsevulla exigència que fareu, limitarà les vostres possibilitats de reeixir.

El desig, posem per cas, de "fer contacte amb escoltes mariners a Noruega" no es realitzarà tan fàcilment com el desig de fer-lo amb "escoltes d'Escandinàvia".

Hi ha alguns països que fan servir computadores per trobar amics corresponsals.

L'ALTRE GRUP

Per tal de conèixer-se amb l'altre grup, hi ha diverses possibilitats. Cada membre pot escriure una carta curta sobre si mateix, i hi afegeix una petita fotografia.

Les cartes rebudes poden ornar durant un temps les parets del nostre cau escolta. Si els fulls són del mateix format, hom els pot ajuntar i fer-ne un llibre valuós. Aquest llibre serà constantment un signe visible de la nostra amistat.

És molt interessant una sèrie de diapositives amb una cinta sonora de més a més, mitjançant la qual hom es presenta a si mateix amb la pròpia veu. Però després d'haver-ho vist i sentit una o dues vegades, s'oblidaran en qualsevol armari i per tant, amb tot, tal vegada el llibre us serà més valuós.

La sèrie, és clar, haurà de contenir algunes vistes del cau, de la ciutat i de la regió.

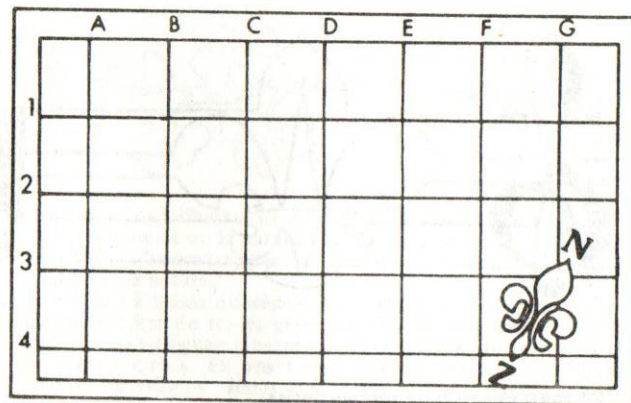
Quan cadascú es correspon amb el seu propi amic, d'aquí en surt un contacte personal. Però, sobretot al començament, és aconsellable que la correspondència es faci col·lectivament, per tal de prevenir que un en vagi rebent regularment, mentre que d'altres no en reben gairebé gens.

D'altra banda, el fet d'enviar les cartes col·lectivament surt molt més bé de preu, i la distribució de les cartes rebudes pot ser una part de programa interessant.

Naturalment, cadascú haurà de llegir en veu alta una part de la seva carta que pugui interessar.

Quan el contacte és bo i durador, potser podrem usar una insígnia comuna sobre l'uniforme, com a símbol de la nostra amistat.

LA CIUTAT, LA REGIÓ

Intercanvieu fotografies i dibuixos de la vostra comarca.

Afegiu-hi mapes, en els quals indicareu els caus escoltes, l'escola, i fins i tot, si s'escau, les cases dels escoltes.

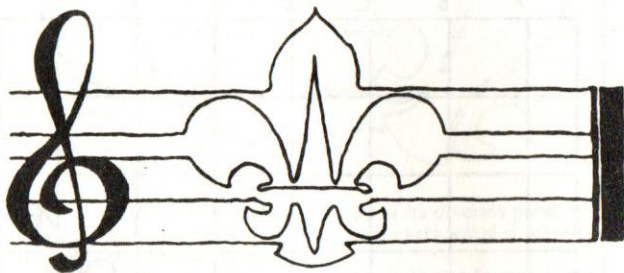
Tal vegada us podran fer servei cartells i prospectes d'empreses turístiques. Però, sovint, uns dibuixos o un mapa fets per un mateix són més valuosos que l'imprès més bonic.

Escriviu sobre la ciutat, la natura, la indústria, sobre les cases i els monuments.

Conteu alguna cosa de la història de la vostra comarca.

Tot això ens pot tenir enfeïnats durant molt de temps. Els diversos materials s'apleguen a poc a poc, i hi podreu formar un "museu". Un fa de "director" del museu tot tenint cura de la col·lecció i conservant-la.

Finalment, pot fer-se una exposició del material rebut. Fins i tot hom pot organitzar un concurs: qui coneix millor les altres comarques?

Els cants van molt bé per bescanviar.

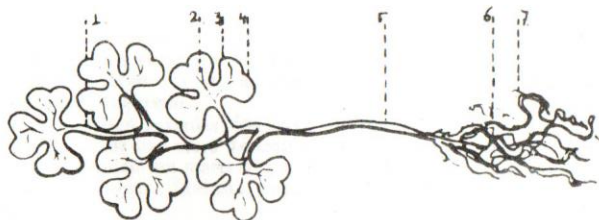
Es clar que hom pot enviar simplement el text i la música escrits en paper, però ací, certament, les cintes magnetofòniques són d'una gran ajuda. Els escoltes joves, sobretot, presumeixen molt quan poden cantar en una llengua estrangera. Però l'home no és una cotorra que només imita els sons sense entendre'ls. Així, doncs, cal saber allò que hom canta si s'hi vol afegir una traducció o un aclariment.

Pel que fa als jocs, hom n'envia les regles i dóna explicacions sobre el material que s'hi fa servir.

Si ens manquen paraules, uns dibuixos, fotos o bé films n'aclariran els detalls.

Si de cas a la vostra comarca n'hi ha, les dances populars podran donar molt bones possibilitats d'intercanvi, d'estudi i d'activitat. Durant les vetllades, poden ésser elements interessants d'un programa.

Ara sobretot, una cinta i un film poden ser un material d'ajuda molt valuós.

Enviem fotos i dibuixos de les plantes de la nostra comarca. Als veritables amics de la natura, els agrada de debò una col·lecció de plantes dissecades, però també comprendran que això pot malmetre la natura.

Si no hi ha massa diferència en el clima hom pot bescanviar llavors i mirar de fer-les germinar. Sovint, això esdevé difícil, però cal que tingueu present que a la vostra mateixa rodalia hi ha climes variats. En una terra freda, hom hi pot fer créixer plantes de regions càlides a cobert o al costat d'una paret on toqui el sol.

Les regions muntanyoses dels països calents sovint van bé per a conrear-hi plantes de països freds.

Així i tot, pot ser que al vostre govern no li agradin els vostres experiments a causa del perill d'importar qualsevol malaltia de plantes!

Quant a les bèsties, bescanviarem dibuixos, fotos i diapositives o pel·lícules.

Sobretot, quan sigui qüestió d'ocells, una cinta amb les veus pot ser interessant per als amics de la natura.

La preparació d'això, us pot donar feina durant molt de temps. No envieu mai insectes vius o els ous o larves!

Si viviu a la vora del mar, enviareu, naturalment, petxines, i de les comarques muntanyoses, pedres. Però en alguns països, la tramesa de petxines i pedres és prohibida! I la tramesa de pedres és cara.

Aquells a qui agrada molt la natura, podran completar el programa amb una visita tots junts al parc zoològic o al jardí botànic.

PAÍS I POBLE

Vius en un regne o en una república? Qui és el cap de l'Estat?
Com funciona el Parlament?
Com és la senyera i què en signifiquen els colors?
Quines són les festes nacionals i com és l'himne nacional?
Heus ací moltes coses sobre les quals podeu mantenir correspondència!

Feu mapes del vostre país i de l'altre, a la mateixa escala, i compareu-ne la grandària. Sovint això us meravellarà! Anoteu quants homes hi ha per quilòmetre quadrat. Compareu la grandària de les ciutats.
Quines són les indústries principals i quines diferències trobeu en els nivells de vida de tots dos països?

Estudieu la història de l'altre país, si això us agrada. Es que hi ha relacions especials entre ambdós països?
I quan entre ells hi ha hagut problemes, mireu de comprendre que generalment, en els conflictes, totes dues parts són deutes.

La vostra amistat d'ara, basada en una bona voluntat recíproca, val molt més, certament, que les baralles dels vostres avantpassats! Per això no hem de mirar gaire endarrera, sinó tractar de construir un futur més bo mitjançant una amistat recíproca!
Això potser és difícil d'entendre, però pot ser un dels fruits més valuosos del nostre contacte!

ARTS I TÈCNiques

En moltes regions hi ha arts i tècniques típiques. Mireu de descriure-les, feu-ne petites mostres.
Expliqueu com cal fer-ho, què cal atendre, i aviseu quan la cosa pugui fracassar.
Si us manquen paraules, feu servir imatges!
Envieu també una clara descripció del material i de la mostra.
Si cal, busquem un material que pugui substituir l'original.
Si useu la vostra fantasia, reeixireu a vèncer gairebé totes les dificultats.
Si organitzeu una campanya per tenir els diners necessaris per a visitar els vostres amics, aquests objectes estrangers a vegades poden ésser útils.

En acampades internacionals hom pot presenciar, alguns cops, habilitats amb banderes que es fan voleiar. O bé sobre llançament, giravolts i dances amb corda o llaç.
En alguns països s'és hàbil a llançar el bumerang o la destràl.
Val la pena de veure aquestes coses, i els homes que són capaços de fer quelcom, pel que sembla surten sempre molt poc sovint.
Potser en podríeu aprendre alguna!

LES CASES

Que és gran la diferència entre les maneres de viure dels diversos pobles!
Compareu les cases d'Escandinàvia, amb les seves petites finestres contra el fred, amb les cases dels països tropicals. Aquestes tenen unes gran galeries contra l'esclat del sol!
Bescanvieu imatges, eventualment de periòdics il·lustrats. Un escolta llest, potser sabrà fer un model que es pugui desmuntar per tal de poder-lo enviar i que després es pugui refer!

Per a molts, el fet de tastar els menjars d'altres pobles és una gran aventura. Hom pot passar unes hores agradables mirant de preparar-los!

Descriure'n el mètode de preparació és bastant senzill, però compreneu-ho: les coses que per vosaltres seran del tot normals, potser són absolutament desconegudes en un altre país.

Així, doncs: digueu clarament què cal usar, què cal fer. Potser s'haurà de dir, fins i tot, com s'han de menjar!

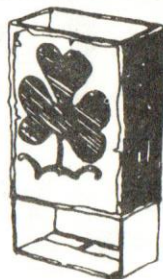
Amb experiments i una mica d'imaginació, mirarem de substituir-ne els ingredients quan no es puguin trobar els originals.

Si som prou llestos, organitzem un àpat en comú a l'estil de l'altre país.

Els nostres amics estrangers, fins i tot podran fer el discurs de la festa amb l'ajuda d'una cinta magnetofònica. Confio que no serà massa llarg.

Aquest àpat, que s'esdevé alhora a dos llocs diferents del món, pot contribuir certament als sentiments d'amistat encara que ningú no pugui visitar l'altre!

No us oblideu de fer algunes fotos per als vostres amics!

Què bescanviarem? Sobre què correspondrem?

Hom tracta de trobar massa sovint quelcom d'extraordinari! Però coses corrents poden resultar interessants. Per un escolta que viu al mig del continent, una simple petxina de la platja pot ésser un tresor.

Les festes de desembre, a la meitat del món, tenen lloc en ple hivern, i a l'altra meitat al mig de l'estiu!

Es per això que no hem d'oblidar les coses més ordinàries: un diari, una revista il·lustrada, una revista d'escoltisme, un conte, amb imatges, per a joves, un llibre d'escola, una capsa de llumins, monedes petites.

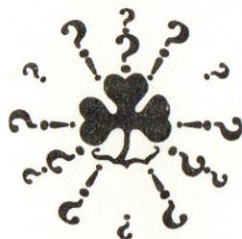
Fotos i contes sobre la nostra casa, la nostra escola, el nostre carrer, sobre la nostra vida corrent de cada dia.

Quantes grans diferències pot haver-hi en les condicions de vida dels homes! Mentre l'un viu en una ciutat amb milers d'homes, un altre s'està al camp només amb algunes persones a cada quilòmetre quadrat.

De cop i volta les lliçons de geografia a l'escola se'ns fan totes soles. Cal creure que aquelles cartes sobre coses de cada dia són fins i tot les lliçons més bones que existeixen, de geografia.

Quan només coneixem els aspectes extraordinaris d'un país, el nostre contacte és solament el del turista.

Un turista és aquell qui coneix els monuments, però resta estrany als homes.

Cap home, cap país, deixa de tenir problemes. Quins són els problemes dels vostres amics? Com els podeu ajudar?

Hi ha problemes comuns? Bescanvieu les vostres idees i les vostres experiències sobre les solucions que hi pugui haver. Veureu que molts dels problemes són internacionals. Per exemple, la protecció de la Natura, l'ús assenyat de la riquesa natural n'és un que existeix a tots els països.

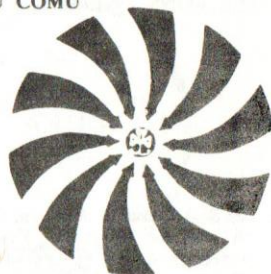
Es molt fecunda la col·laboració entre escoltes d'un país ric i els d'un país pobre.

Hom pot ésser ric de béns, però pobre d'esperit, i inversament. Als països rics hi ha diners, però sovint s'hi ha perdut la capacitat de cercar solucions senzilles. Als països pobres, on manca el material i el diner, sovint hi ha bones idees.

Molta gent creu que la riquesa vol dir felicitat. . . però entenen massa tard que es pot adquirir riquesa i, a causa d'això, perdre la felicitat!

Així, totes dues parts poden guanyar-hi molt, pel contacte!

El Moviment Escolta té un programa d' "Ajuda Mútua". Hom elegeix un projecte anònim de la llista de l'Oficina Mundial. Un cop feta l'elecció, l'Oficina fa que les parts es coneguin, i d'aquí, sovint en sorgeix un contacte internacional valuós. Cal que us informeu com sigui, d'aquest programa!

Sentim l'amistat més forta quan treballem plegats per a vèncer les dificultats.

A tot arreu del món, certament, hi ha problemes, a la solució dels quals podem contribuir amb un treball comú.

Heus aquí un exemple boníssim d'amistat internacional, quan els escoltes de dos països col·laboren per tal d'ajudar els d'un tercer país.

Elegiu, per a la vostra campanya, un problema clar, no gaire gros, que pugui ésser solucionat en un temps limitat.

Si el projecte és molt gran, o bé que duri massa, serà difícil d'atendre els interessos de tothom.

Recordeu bé que una ajuda eficaç no és necessària per ella mateixa. Per un home afamat, tindrà més valor una canya de pescar i una lliçó per a fer-la servir que no pas un peix per a menjar, perquè quan el peix haurà estat menjat, aquell home tornarà a tenir gana!

Una campanya internacional important és la de la Fundació del Dia del Pensament, del Moviment de Noies-Escolta. Els diners són usats, en gran part, per a treballs d'educació, en col·laboració amb la UNESCO.

Aquesta Jornada del Pensament és el 22 de febrer. És el dia del natalici de Lord Baden-Powell, el fundador del Moviment Escolta, i de la seva vídua Lady Baden-Powell.

EL FONS UNIVERSAL ESCOLTA (SCOUT-U-FUND)

El Sc-U-Fund és el senyal visible de la fraternitat escolta. A cosa de 30 països, l'escoltisme només pot existir per l'ajut estranger que el Fons dona.

Heus aquí algunes de les seves tasques: edició de manuals, fundació de càmpings nacionals, educació de nous comissaris d'escolta, ajuda a les associacions d'escoltisme a l'ocasió de catàstrofes.

Milers de joves amb menys possibilitats poden actuar com a escoltes amb llur ajuda, per exemple: orfes, mutilats, cecs, etc. Hom pot trobar una llista detallada i al dia, de les activitats, a l'Oficina Mundial d'Escoltisme, a Ginebra.

En alguns països s'ha establert un dia especial per prendre part en les activitats, per exemple quan hi ha el "fons fraternal nacional". Internacionalment, aquest dia especial és el 22 de febrer. El Fons Universal Escolta s'assembla molt a la "Fundació del Pensament" de les noies-escolta.

Cal, enviar les contribucions a l'associació escolta nacional, la qual les trametrà a l'Oficina Mundial.

El "Banc Filatèlic" recull segells postals usats amb els mateixos fins. El treball el fan alguns que havien estat escoltes (ex-escoltes).

Desenganxeu els papers en aigua neta abundant.

Xopeu-los fins que es desprenguin fàcilment del paper, i no els arrenqueu mai! Poseu-los damunt un paper blanc perquè s'eixuguin a poc a poc. Quan siguin mig eixuts, premeu-los entre dos papers blancs.

Envieu-los després a l'adreça central per la tarifa de Correus més baixa (la vostra associació coneix aquesta adreça).

El Moviment de Noies Escoltes també rep de gust els segells.

CONTACTE PER RADIO

Una bona idea fou la que va néixer a Gran Bretanya, a l'ocasió del Jamboree Mundial de 1957. Després de pensar que són molts els escoltes que no hi van poder prendre part, un ràdio-aficionat va tenir la idea d'un jamboree per ràdio (Jamboree-on-the-Air), per tal d'unir-los per ràdio amateur d'ona curta.

Avui, més de 6000 escoltes prenen part al Jamboree-on-the-Air (o JOTA).

El JOTA té lloc cada any, durant el tercer cap de setmana d'octubre (hora de Greenwich).

Hi prenen part les emissores de l'Oficina Mundial d'Escoltisme, de Ginebra, Suïssa (HB 9 S) i de l'Oficina Regional de Costa Rica (TI 2 CIE).

Així i tot, la dificultat és que cal un permís especial per al funcionament d'una emissora. A més, en molts països, hom només té dret a bescanviar dades tècniques sobre potència, audició, tipus d'antenes, etc. que potser són molt interessants per als aficionats a la ràdio, però que contribueixen molt poc a la fraternitat mundial.

Amb tot, la vostra opinió pot ser diferent!

Quan voldreu prendre-hi part, cerqueu contacte amb un ràdio amateur del vostre entorn. Gairebé sempre són gent educada que se senten orgullosos dels seus aparells, i us ajudaran amb molt de gust!

La tècnica moderna ens ha d'ajudar, com més millor. Ja hem parlat de la utilitat dels magnetòfons, però també podem dir alguns mots sobre els films. Les ambaixades sovint en tenen, que us els poden deixar. Però us exigiran que tingueu un projector adient i una persona capacitada per a la presentació. Els projectors són cars. Sovint, hom els pot manllevar, per exemple d'una escola.

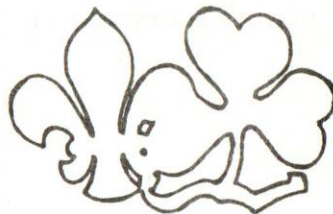
De films sonors, n'hi ha de dues menes: amb banda de so òptica i amb banda de so magnètica. Fer servir un aparell que no vagi bé pot destruir totalment la pel·lícula. I de cap manera no heu d'oblidar que els films són molt cars! Abans de la presentació, cal que controleu no solament la imatge, sinó també, inexcusablement, el so. Si és audible en tots els racons de la sala.

Suposo que ja sabeu que les bombetes dels projectors només es fan malbé quan no us espereu. Sobretot quan la sala és plena de gent i quan hi ha l'alcalde!

Els films estrets (d'amateur) només van bé per a sales petites. Abans d'invitar ningú, heu de fer sens falta alguns experiments.

Quant a diapositives: Quan en tingueu una sèrie llarga, en triareu primerament aquelles que no solament són interessants per vosaltres, sinó per a tothom qui hi assistirà.

D'aquesta sèrie d'imatges, elimineu-ne la meitat per tal d'exhibir les que siguin veritablement bones. Si ho feu així, us asseguro un bon èxit.

Finalment, creixerà un desig de contacte personal. Es aleshores que un grup n'invita un altre a fer càmping en comú al seu país. A més del càmping, tot invitat ha de tenir l'ocasió d'estatjar-se alguns dies a casa de qualsevol família hospitalària. Quan la distància entre els grups serà massa gran, por haver-hi la possibilitat de trobar-vos "a mig camí": en un càmping internacional. Amb tot, segons el programa d'aquell aplec, es pot donar el cas que resti molt poc de temps per a la coneixença mútua amb els vostres amics.

Naturalment, també hi haurà excursions. No seguiu sense un esperit crític els programes de la indústria turística, sinó al contrari, feu treballar la vostra fantasia. Una vegada vaig mirar de visitar un museu de fama mundial amb un hoste estranger. El camí hi anava per una regió verda i amb molta aigua. El meu convidat s'allotjà a la vora d'un desert, i per això ens vam aturar a mig camí per mirar el paisatge, i no vam arribar mai al museu!

Fixeu-vos bé en els costos dels vostres projectes, encara que tingueu molts diners. Un dia els vostres convidats us voldran compensar per les vostres atencions. Doncs, entre allò que hom rep i el que un hom pot retornar hi ha d'haver un equilibri, sense el qual molta gent no se sent feliç.

No poseu els vostres hostes en un compromís. Informeu-los sobre llurs costums, especialment els religiosos i mireu d'acomplir tots els seus desigs amb anticipació. Si sou vosaltres els hostes, seguiu tant com pugueu els costums de qui us convida. Tingueu, però, el coratge, de rebutjar allò que veritablement us desplaui!

Pel que fa a tot allò que les agències turístiques us poden aconsellar, no n'hem de parlar aquí. D'altra banda, els consells només tenen valor quan viatgeu sols o només amb uns pocs amics. Hi ha un passaport especial per als escoltes: la carta de recomanació que heu de dur al damunt. Us serà enviada gratuïtament pel Comissariat Internacional de la vostra associació escolta. No espereu que ningú us aculli com a hostes si abans no heu estat convidats (llevat, és clar, quan és qüestió de bons amics o parents).

El Moviment Escolta us pot donar allotjament a la Cabana del Club Alpí Escoltista de Kandersteg, Suïssa, i, per exemple, a la Baden-Powell House, de Londres.

El Moviment Escolta té quatre centres internacionals:

1. Olave House, a Londres, que accepta hostes tot l'any.
2. Nôtre Châlet, a Adelboden, Suïssa.
3. Nuestra Cabaña, a Cuernavaca, Mèxic.
4. Sangam, Poona, Índia.

Els tres darrers són reservats, durant una part de l'any, per a cursos o per a rebre-hi grups especials.

Una possibilitat molt interessant, és el "Pasporta Servo" o Servei de Passaports per als escoltes que coneixen la llengua internacional Esperanto. Es bastant la gent de diversos països que està a punt de donar-los allotjament. El més sovint, la sola compensació és l'hospitalitat recíproca.

L'existència d'allotjaments per a joves a molts països ja és prou coneguda perquè no n'hàgim de parlar aquí.

Els Ferrocarrils de molts països ofereixen sovint una rebaixa de preu als joves estrangers que els visiten. Hom exigeix sovint que adquiriu l'abonament abans de la vostra sortida, en el vostre propi país.

En alguns països podeu comprar la targeta d'abonament amb la qual podeu viatjar lliurement per l'estranger.

A Europa, posem per cas, hi ha la Targeta "Inter-Rail". Es vàlida a vint nacions europees, i a més a més ho és al Marroc. A part de l'ús il·limitat dels ferrocarrils, us és concedida una reducció de preu en molts altres sistemes de transport.

Gairebé a cada país, hi existeix una targeta per a joves per a ús dins la nació.

Si hem de dir la veritat, la situació és caòtica, però una mica d'informació abans del vostre viatge certament us estalviarà diners.

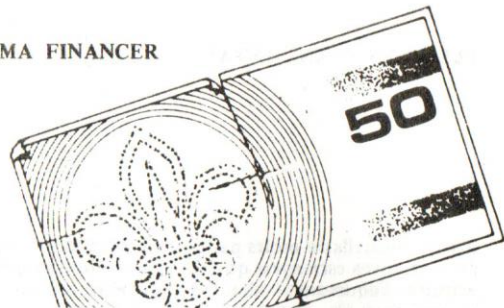
Existeix per als estudiants una altra possibilitat d'obtenir una rebaixa de preu.

Cal que portin la "International Student/Scholar Identity Card", SIC. Amb aquesta targeta hom gaudeix d'una reducció en visitar teatres o museus, permet de menjar a bons preus en restaurants per a estudiants, i a vegades hom pot viatjar molt barat en avió.

Les mateixes facilitats dona la "IUS-karto" (Targeta IUS) dins l'Europa oriental, i algun cop i tot la "Cultureel Jeugd-Paspoort (CJP)", dels Països Baixos.

Així, doncs, jo us aconsello que no deixeu d'informar-vos sobre les possibilitats, abans de fer el viatge!

EL PROBLEMA FINANCER

En fer projectes, us trobareu certament amb el problema financer. Només quan tots els participants són de famílies riques la situació esdevé fàcil.

Però en aquest cas, m'agradaria demanar-vos: per què uns escoltes més pobres no es van adherir al vostre grup?

És que no n'hi ha cap a la vostra ciutat o comarca, o bé és que manca quelcom dins la realitat dels vostres principis escoltes?

El mètode més conegut de resoldre els problemes financers és fer petits treballs i serveis cobrant, o bé venent objectes (fets per un mateix).

Però per als vostres contactes internacionals, tal vegada hi ha altres formes: Exposició d'objectes bescanviats, presentació de films, exhibició de danses populars, jocs i cants.

Per als pares podrieu fer tots sols un menjar comú a l'estil estranger.

Potser algú de vosaltres podria fer un article sobre el viatge per al diari local? D'això, no cal que n'espereu gaire, però si més no, penseu-ne la possibilitat!

Si en algun lloc fan servei els bons amics, és aquí!

En alguns països, quan s'organitza una vetllada, s'han de pagar impostos. Fer excepcions, no pot ser: tothom és igual davant la llei. Cadascú, doncs, que pagui l'impost.

Pagueu-lo, sí, però al mateix temps demaneu una subvenció del mateix valor, explicant el motiu de la vostra vetllada.

Un grup escolta actiu ajudarà de bona voluntat.

PUBLICACIONS ESCOLTES INTERNACIONALS

L'Oficina Mundial d'Escoltisme, a Ginebra, Suïssa, edita una bella revista escolta: World Scouting/Scoutisme Mondial, amb articles interessants i boniques fotografies. Surt quatre vegades l'any. Una altra edició, és la Newsletter/Bulletin, de cada mes, amb notícies curtes de tot el món, i idees sobre programes. Ambdues edicions són bilingües: anglesa i francesa.

El llibre que té per títol "Scouting Round the World" porta explicacions sobre cada associació escolta del món. El text hi és fet en anglès, si bé algunes parts són en francès.

L'Oficina Mundial de Noies Escoltes, de Londres, té edicions semblants. Quatre cops l'any surt "The Council Fire" en les llengües anglesa, francesa i espanyola. L'aspecte no és tan luxós com el de les publicacions dels nois, però el contingut és tal vegada més valuós per al vostre treball.

El "Newsletter" surt així mateix quatre vegades l'any i en tres llengües.

L'edició "Trefoil around the World" va servir de model per al llibre de l'associació dels nois.

Una tercera publicació escoltista internacional és "La Skolta Mondo" el contingut de la qual és tot en llengua internacional Esperanto.

L'aspecte i l'amplitud no són grans, però tampoc no surt gaire cara.

El contingut traspua la doble amistat de l'Escoltisme i de la llengua internacional.

No deixeu de fer-vos coneguts dels diaris. . . . i elegiu-ne el que més us plagui!

CLUBS ESCOLTES INTERNACIONALS

Per algunes activitats hi ha clubs especials. Per als col·leccionistes de segells, per exemple, hi ha l'Internacional Club Escolta de Col·leccionistes de Segells (SSCC) i la Scouts on Stamps Society International (SOSSI). Tots dos editen un butlletí i tenen cura d'un catàleg d'aquests segells. A més, hi ha clubs nacionals en alguns països.

Per a aquells que fan col·lecció de records i insígnies escoltes hi ha un club i un butlletí similars.

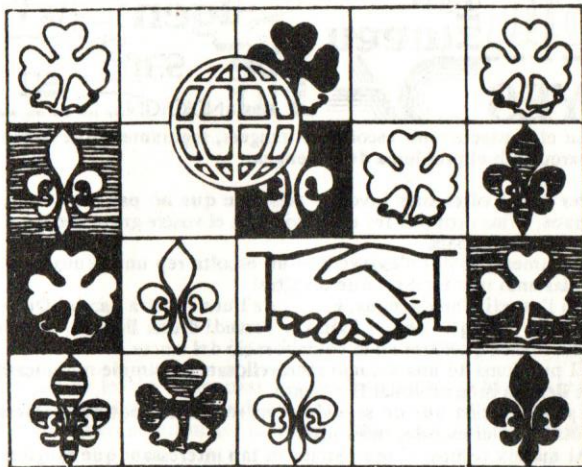
Hi ha un altre club per a aquells que s'interessen en l'intercanvi de cintes magnetofòniques.

Els escoltes que parlen la llengua internacional Esperanto poden fer-se socs de la "Skolta Esperanto-Ligo" (SEL). Per mitjà d'aquesta Lliga i de la seva revista "La Skolta Mondo", hom pot prendre part fàcilment en la vida escolta internacional. La revista accepta anuncis de franc, els quals tenen per objectiu l'establiment de contactes internacionals.

Regularment tenen lloc concursos de dibuixos, pintures, fotos i films. De l'organització, en tenen cura escoltes italians.

No en donem adreces ací, ja que perden actualitat ràpidament. Per les adreces més importants, que donem en el darrer capítol d'aquest llibre, trobareu certament la que us calgui.

INSÍGNIES ESPECIALS

En molts països hi ha insígnies especials per diverses activitats. Entre elles n'hi ha que tenen valor per vosaltres.

En cas de necessitat, informeu-vos en la vostra associació escolta sobre les diverses insígnies, i també sobre els requisits que cal complir per adquirir-les.

Sovint existeixen insígnies sobre la "Fraternitat Mundial" o "Amistat Internacional".

Una altra insígnia digna d'esment és la d'Interpret. D'entre les moltes llengües que podeu triar, indiqueu l'Esperanto.

En alguns països hi ha fins i tot insígnies especials per a aquesta llengua.

Recordeu que una insígnia no és per a fer bonic a l'uniforme, sinó que només fa servei quan la utilitzeu en la pràctica!

En el contacte amb escoltes estrangers, segurament que us trobareu amb el problema de la llengua.

Per als escoltes més joves és més greu que no pas per als més grans, i fins i tot pot fer una divisió en el vostre grup, segons els estaments socials.

Certament, sovint s'esdevé que un escolta rep una educació escolar amb més facilitat que un altre!

Cal l'estudi d'una llengua, i . . . de l'una i l'altra banda! Quan és una part que obliga l'altra a l'estudi d'una llengua, vol dir que manca quelcom en la col·laboració del tracte.

El problema té una solució meravellosament simple mitjançant la llengua internacional Esperanto.

Es tan senzilla que de seguida dóna resultats, i pot ésser apresada fins i tot per escoltes molt joves.

Al mateix temps, el seu sistema és tan interessant que ningú no s'hi avorreix.

L'estudi de l'Esperanto us ajudarà sens dubte a comprendre millor qualsevol altra llengua i també, en la vostra mateixa llengua, moltes coses se us faran fàcils.

Per tant, l'estudi de l'Esperanto no és cap pèrdua de temps!

Els principis bàsics vénen de les llengües nacionals, però molt intel·ligentment n'han estat tretes les irregularitats i les complicacions per tal de conservar els principis valuosos i útils.

Es com si hom hagués conreat els nostres fruits i verdures en un "material salvatge". Per això la gramàtica n'és fàcilment apresada.

Si encara hi ha problemes lingüístics, la culpa és dels homes mateixos, ja que l'Esperanto pot solucionar tots els problemes de les reunions internacionals.

En cap de les 16 regles bàsiques de l'Esperanto no hi ha excepcions, i per això són fàcils d'aprendre.

Les persones, els animals i les coses acaben en -o (Substantius).

La qualitat de les coses (adjectius) acaba en -a. Els plurals es fan per la simple addició de la -j.

Skolto – Un escolta	Skoltoj – Uns escoltes.
Bona skolto	Un escolta bo.
Bonaj skoltoj	Uns escoltes bons.

També els verbs són simples: Tot infinitiu termina en -i.

N'hi ha prou amb canviar aquesta -i per -as, -is, -os, per fer el present, el passat o el futur respectivament.

El condicional el farem amb la terminació en -us i el subjuntiu i l'imperatiu (ordres) amb la terminació en -u.

Per exemple:

Mi laboras	Jo treballo
Li laboris	Ell treballava (o va treballar)
Vi laboros	Tu treballaràs
Laboru!	Treballa!

EL PROBLEMA LINGÜÍSTIC

En el contacte amb escoltes estrangers, segurament que us trobareu amb el problema de la llengua.

Per als escoltes més joves és més greu que no pas per als més grans, i fins i tot pot fer una divisió en el vostre grup, segons els estaments socials.

Certament, sovint s'esdevé que un escolta rep una educació escolar amb més facilitat que un altre!

Cal l'estudi d'una llengua, i . . . de l'una i l'altra banda! Quan és una part que obliga l'altra a l'estudi d'una llengua, vol dir que manca quelcom en la col·laboració del tracte.

El problema té una solució meravellosament simple mitjançant la llengua internacional Esperanto.

Es tan senzilla que de seguida dóna resultats, i pot ésser apresada fins i tot per escoltes molt joves.

Al mateix temps, el seu sistema és tan interessant que ningú no s'hi avorreix.

L'estudi de l'Esperanto us ajudarà sens dubte a comprendre millor qualsevol altra llengua i també, en la vostra mateixa llengua, moltes coses se us faran fàcils.

Per tant, l'estudi de l'Esperanto no és cap pèrdua de temps!

Els principis bàsics vénen de les llengües nacionals, però molt intel·ligentment n'han estat tretes les irregularitats i les complicacions per tal de conservar els principis valuosos i útils.

Es com si hom hagués conreat els nostres fruits i verdures en un "material salvatge". Per això la gramàtica n'és fàcilment apresada.

Si encara hi ha problemes lingüístics, la culpa és dels homes mateixos, ja que l'Esperanto pot solucionar tots els problemes de les reunions internacionals.

LA GRAMÀTICA DE L'ESPERANTO

En cap de les 16 regles bàsiques de l'Esperanto no hi ha excepcions, i per això són fàcils d'aprendre.

Les persones, els animals i les coses acaben en -o (Substantius).

La qualitat de les coses (adjectius) acaba en -a. Els plurals es fan per la simple addició de la -j.

Skolto – Un escolta

Bona skolto

Bonaj skoltoj

Skoltoj – Uns escoltes.

Un escolta bo.

Uns escoltes bons.

També els verbs són simples: Tot infinitiu termina en -i.

N'hi ha prou amb canviar aquesta -i per -as, -is, -os, per fer el present, el passat o el futur respectivament.

El condicional el farem amb la terminació en -us i el subjuntiu i l'imperatiu (ordres) amb la terminació en -u.

Per exemple:

Mi laboras

Li laboris

Vi laboros

Laboru!

Jo treballo

Ell treballava (o va treballar)

Tu treballaràs

Treballa!

Quan hom estudia una llengua estrangera és mala cosa l'estudi de moltes paraules.

En Esperanto, en canvi, hi ha un sistema admirable pel qual un mateix pot "construir" molts mots, partint d'una sola arrel. Aquest sistema el facilita una llista de prefixos i sufixos que matisen el sentit de l'arrel:

Patro (Patr-o)	Pare
Patrino (Patr-in-o)	Mare
Patra (Patr-a)	Paternal
Patre (Patr-e)	Paternalment
Patreco (Patr-ec-o)	Paternitat
Patrujo (Patr-uj-o)	Pàtria

És a dir, que coneixent un mot, ja podeu dir que en coneixeu quatre o cinc pel cap baix, i així aneu augmentant el vostre vocabulari.

Podríem dir que l'Esperanto és l'única llengua que es llegeix tal com s'escriu, contràriament al que s'esdevé amb les altres llengües nacionals (encara que a molts no els ho sembli).

Així, en català tenim que ja no es pronuncien igual les síl·labes ca, ce, ci, co, cu, bé que la consonant (c) és sempre la mateixa. Aquesta consonant (c) que en Esperanto es pronuncia ts (com el grup 'ts' de 'bolets'), donaria la pronunciació tsa, tse, tsi, tso, tsu.

Tenint present, doncs, que tota l'estructura de l'Esperanto pot ésser apresada en un parell d'hores, es pot dir que en un obrir i tancar d'ulls estareu en condicions d'entendre-us amb un interlocutor esperantista.

I si de moment us poseu al costat el quadre de 45 mots simples i l'esmentada llista de prefixos i sufixos, podreu entendre el text original de la Llei Escolta:

1. La honoron de skolto oni povas fidi;
2. Skolto estas lojala;
3. Skolto devas esti utila kaj helpema;
4. Skolto estas amiko al ĉiuj kaj frato al ĉiu alia skolto;
5. Skolto estas gentila;
6. Skolto estas amiko de bestoj;
7. Skolto obeas ordonojn;
8. Skolto ridetas kaj fajfas malgraŭ malfacilaĵoj;
9. Skolto estas ŝparema;
10. Skolto pure pensas, parolas kaj agas.

La Skolta Esperanto-Ligo, que en català en podríem dir Lliga Esperantista d'Escoltes, és una unió internacional d'escoltes que parlen la llengua Esperanto.

Un dels objectius de la Lliga és servir i ajudar el Moviment Escolta. Per això ha editat aquest llibret.

Hi ha una altra edició d'un llibre petit per aprendre, que es diu "Jamborea Lingvo" sobre els principis bàsics de l'Esperanto. Amb tot, s'assembla més a un manual escolta que no pas a un llibre per a aprendre.

L'hem editat amb un caire modest perquè tot escolta del món el pugui comprar.

A la "Skolta Terminaro" (Terminologia Escolta), hi trobareu mots valuosos per als escoltes: noms de jocs, activitats, elements de tendes, eines, etc.

Pel que fa a la revista "Skolta Mondo", ja n'hem parlat abans.

A molts països hi ha representants de la SEL i seccions de la Lliga. Els membres són a tots els racons del món.

Molts dels nostres amics s'estan en països des d'on no es poden fer pagaments. Per això la SEL sempre és rica en amics i pobra en diners. Així, doncs, quan ens escrigueu, afegiu-hi els segells necessaris per a la resposta. I quan escriureu de l'estranger estant, poseu-hi un cupó-resposta internacional.

Podreu adquirir-lo a l'oficina de Correus.

Esperem que el nostre llibre us farà servei, com a tot el moviment de nois i noies escoltes.

Per mitjà d'aquest llibre volem contribuir a una millor comprensió entre els homes i, sobretot, entre els escoltes.

I per això encara volem fer una última observació: recordeu si us plau que els contactes internacionals són possibles sovint molt a prop vostre: amb empleats d'hostals, refugiats o emigrants d'altres països.

Es massa sovint que ens n'oblidem!

Us desitgem un bon èxit i felicitat en les vostres activitats, i nosaltres som sempre a punt d'ajudar-vos segons les nostres possibilitats.

ADRECES ÚTILS

Sovint les adreces perden actualitat, per això només us donem les més importants:

Scouts World Bureau,
Case Postale 78,
Genève 4,
CH 1211, Suïssa.

World Association of Girl Guides and Scouts,
132 Ebury Street,
Westminster,
London SW1W,
Gran Bretanya.

Skolta Esperanto-Ligo,
Postbus 433,
1500EK Zaandam,
Països Baixos.

Universala Esperanto Asocio,
Nieuwe Binnenweg 176,
3015BJ Rotterdam,
Països Baixos.